

5. Marco's gang / Бандата на Марко

Марко е на 15 години и е ученик първа година в техническо училище. Трансгресията е универсална черта на тийнейджърството – възраст през която под въпрос се поставят отношенията с образователните и социалните правила. Точно поради тази причина, при този тип агресия е трудно за разбиране до каква степен се дължи на желанието за растеж и постигане на по-голяма автономност, или на сигнали за семейни или социални тревоги. Антисоциалното поведение обикновено обхваща преходни епизоди, но понякога може да представлява и фаза от процес, чието приключване води до формиране на самоизолирана личност.

За Марко събитията се случват през първите месеци на неговата първа година в техническото училище. Няколко дена след началото на училище Марко успява да формира банда с други момчета от същия клас, която обикновено се събира извън училище. Семейството на Марко е затруднено в културно и социално отношение: той живее с разведената си майка, която работи на половин работен ден в фирма за услуги. Той има двама братя – на 18 и 19 години – и двамата с проблеми в намирането на постоянна работа и злоупотреба с наркотици.

Марко показва слаб интерес към уроците и извън училище е пасивен спрямо възможностите за успешно развитие на своя живот. Страда от депресии, често демонстрира прекалена увереност, неспокойна личност е и е силно агресивен дори спрямо майка си. В неговата банда той моментално е приет за водач, затова често организира и води действията, но не ги изпълнява, като с това показва, че няма какво да доказва на групата и има по-голям контрол върху импулсивността на членовете. Пасивността от страна на лидера на стадото създава яснота относно йерархията на силите и подчинението.

Членове на групата са две момчета, които повтарят годината и три чуждестранни момчета, които живеят в Италия от няколко години. Марко е неразделна част от групата и активира силно емоционална връзка на членовете в нея.

В проблемния клас Алесандро става жертва. Той е малко момче от средностатистическо семейство: баща банков мениджър и майка, работеща в здравен институт. Има сестра на десет години в четвърти клас. Преди техническото училище Алесандро е посещавал частно религиозно средно училище. Учителите му го намират за учтив и прилежен ученик.

Проблемите започват на празника на Св. Фирмино. Бандата нарочва Алесандро и го причаква след часовете, преди да се качи в автобуса, който отвежда учениците до гарата. Свалят му якето, тениската и изписват неприлични думи и множество кръстове по тялото и лицето му. Много хора са били там и са станали свидетели на атаката, но никой не се притича на помощ на Алесандро. Насилниците отварят раницата на Алесандро и изгарят учебниците му. Отново никой не се намесва. Цели два месеца момчето търпи епизоди на насилие и кражби.

Марко иска да бъде във фокуса на прожектора: използвайки група последователи, които са неспокойни, несигурни, импулсивни и заплени от неговата арогантност. В класната стая, на обществени прояви, в семейството си Марко демонстрира от ниска търпимост до откривена фрустрация и проявява агресия и насилие, които счита за важни средства за постигане на неговите цели. Алесандро става все по-несигурен, неспокоен, чувствителен и уязвим. Затваря се в себе си и е неспособен да отвърне на насилието. В поведението на Марко можем да разчетем морално незачитане, психологически механизъм чрез който той реализира актовете на насилие. Марко се опитва да ограничи последствията за неговите неправомерни действия като ги реализира най-вече извън училище, докато в училище се ограничава до устни заплахи и обиди и присмех. Марко се опитва да оправдае поведението си като поставя на жертвата етикет „човек, който не знае как да живее“. Марко е определен като „арогантен“, а Алесандро като „заек“.

Когато действията на агресия прекрачват границите на училището и жертвата започва да споделя с един от учителите от факултативния съвет, стартира процес на рехабилитация, който проучва личните, семейни и социални фактори, които обуславят поведението на жертвата и на насилника. След проучване на родителски подходи, е установено, че в семейството на Марк, преди раздялата на родителите му, баща е прилагал физически и агресивни методи за

възпитание, които са се проектирали в момчето и то смята, че има право да ги използва в и извън семейството си. Алесандро преминава през процес на психологическо израстване и формиране на самочувствие.